

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 7 (289)
2017. gada
2. aprīlis

GARĪGĀS APCERES UN LŪGŠANAS INTENSĪVĀS DIENAS

Īpašās dienās Lielajā vai Klusajā nedēļā pieminam centrālos mūsu ticības notikumus: Kristus ciešanas, nāvi un augšāmcelšanos. Pārdomāsim par to nozīmi, lai gūtu gaismu un spēku savai garīgai dzīvei. Lieldienas taču ir kalngals un centrs liturģiskajam gadam, lielie svētki, kuros apvienojas visi citi svētki; tās ir svinības vēsturiskiem notikumiem un ārkārtējiem Dieva brīnumiem. Izpildot savu misiju virs zemes, Jēzus mīlestībā sevi atdod Tēvam: „Tēvs, tavās rokās es atdošu savu garu” (Lk 23:46). Tēvs pieņem Jēzus upuri un, piecēlis viņu no mirušiem trešajā dienā, dod ticīgiem jaunu dzimšanu dzīvai cerībai „uz neiznīkstošu, nesamaitātu un nezūdošu mantojumu” (1 Pt 1:3-4).

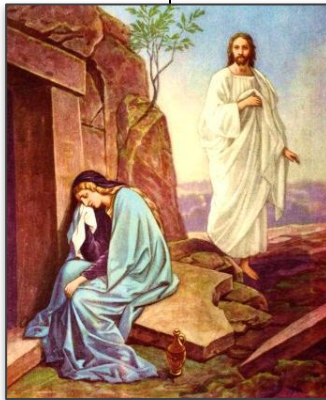
Nobeidzot gavēņa gaitas, kuras uzsākām Pelnu trešdienā, tagad esam gatavi atkal doties ceļā lūgšanā, ieklausoties Svētajos Rakstos par Pestītāja upura pēdējo frāzi.

Tas ir sāpju un vientulības etaps, kurā izdzīvojam mīlestību un piedošanu, kuru mērķis ir žēlsirdības triumfs pār egoismu un grēku.

Lai garīgi auglīga būtu mūsu tikšanās ar cietušo un augšāmcelušos Kristu, mums jāsatgatojas, atceroties raksturīgos brīžus no šīm trim dienām, sākot ar Lielo Ceturtdienu, kad atceramies Euharistijas iedibināšanu. Pirms sevis upurēšanas Tēvam uz krusta, Jēzus, kā bija paredzējis un mācījis, anticīpē šo upuri Pēdējās Vakariņās. Viņš dod sevi kā dzīvības maizi saviem mācekļiem, un caur viņu kalpošanu, katram cilvēkam.

Cik milzīgs ir Euharistijas noslēpums! Tā priekšā noliecas katrs cilvēka prāts: „Es ticu visam, ko teicis Dieva Dēls; nekas nav patiesāks par šo dzīvības vārdu” („Credo quiddid dixit Dei Filius - nil hoc verbo veritatis verius!”) Vienlaikus tas ir mierinošs noslēpums! Iedibinot priesterību, Kristus darīja savu upuri aizvien klātesošu, līdz pat laiku beigām. Viņš teica apustuļiem: „Dariet to manai piemiņai!”

Līdz ar Euharistiju viņš arī atstāja mums mīlestības bausli, jauno likumu, kas valda ticīgo kopienā. Ar kāju mazgāšanu - šo nozīmes pilno žestu - Jēzus sludina konkrētas mīlestības pārākumu, kas ir kalpošana katram, īpaši visnabadzīgākajam.

(turpinājums 4. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 2. aprīlis. Gavēņa 5. svētdiena

8.00 Svētā Mise. Jēzus Sirds dievkalpojums
Vissv. Sakramenta adorācija
11.00 Galvenā Svētā Mise un Rūgtās asaras
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise bērniem. Par diak. Gunāru
17.30 Krusta ceļš
18.30 Svētā Mise devēja nodomā par
+ Borisu, + Mildu un + Guntu

Pirmdiena, 3. aprīlis

8.00 Svētā Mise par Vijas Žīgures veselību

Otrdiena, 4. aprīlis

8.00 Svētā Mise par + Annu un + Antonu
Šukstiem
11.00 Svētā Mise "Gaiļezers" pansionātā
15.30-17.30 Grēksūdze
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 5. aprīlis

8.00 Svētā Mise par Monikas Salmanes
veselību – priekšā stāvošo acu operāciju

Ceturtdiena, 6. aprīlis

8.00 Svētā Mise par + Inesi Kļaviņu un
+ Broņislavu Vanagu
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Svētā Mise jauniešiem par Petrasu,
Gražinu, Paulīnu, Benediktu, Jurati, Vilmu,
Brigitu. Piedalās ansamblis "Pro Sanctitate"

Piektdiena, 7. aprīlis

8.00 Svētā Mise par mūžībā aizgājušajiem
+ Jadvīgu, + Pēteri, + Moniku, + Eduardu,
+ Jāzepu un + Viktoru Daukšiem.
Jēzus Sirds dievkalpojums
17.30 Krusta ceļš

Sestdiena, 8. aprīlis

8.00 Svētā Mise par + Robertu Deijeru

Svētdiena, 9. aprīlis

Palmu – Pūpolu svētdiena

8.00 Svētā Mise par mirušajiem + Emīliju,
+ Jāzepu, + Jāni, + Vitoldu, + Janīnu,
+ Antoniju, + Hertu Grišāniem.
"Svētais Dievs"

9.15 "Marijas leģions" Svētdienas sk. t.

11.00 Pūpolu pasvētīšana, procesija,
Galvenā Svētā Mise un Rūgtās asaras.

13.15 Svētdienas skola

15.00 Svētā Mise bērniem, devēja nodomā

17.30 Krusta ceļš

18.30 Svētā Mise par daudzi

*Šodien kolekte tiek vākta garīgā semināra
uzturēšanai*

Lielās nedēļas pirmdiena, 10. aprīlis

Draudzes rekolekcijas

8.00 Svētā Mise par + Antoņinu

17.30 Krusta ceļš

18.30 Svētā Mise par + Veroniku Šulti

Lielās nedēļas otrdiena, 11. aprīlis

Draudzes rekolekcijas

8.00 Svētā Mise par + Sofiju Belovu

15.30-17.30 Grēksūdze

17.30 Rūgtās asaras

18.30 Svētā Mise par + Jāni un + Annu

Pētersoniem

19.00 Svētā Mise Onkoloģiskajā centrā

Lielās nedēļas trešdiena, 12. aprīlis

Draudzes rekolekcijas

8.00 Svētā Mise par Leimaņu, Treikaļu un
Ratišmuju ģimenēm

17.30 Krusta ceļš

18.30 Svētā Mise

Draudzes rekolekcijas vadīs pr. P. Kļaviņš

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktālrūņi

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Renārs Birkovs, vikārs:

mob. 28688843

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Ceturtdiena, 13. aprīlis. Lielā Ceturtdiena

9.00 Hrizmas Svētā Mise. Vada V. Eks. arhibīskaps Zbignevs Stankevičs
 18.00 Svētā Mise "Kunga pēdējo vakariņu piemiņas diena". Procesija uz "Tumsību altāri". Vada V. Eks. arhibīskaps
Ticīgie, kuri pieņēma Svēto Komūniju bīskapa svinētajā Hrizmas Svētajā Misē, drīkst pieņemt Svēto Komūniju arī Kunga pēdējo vakariņu piemiņas Svētajā Misē vakarā

Piektdiena, 14. aprīlis. Lielā Piektdiena. Kunga ciešanu un nāves piemiņas diena

Šodien gavēnis ēšanā un atturība no gaļas ēdieniem
 12.00 Ekumenisks Krusta ceļš pa Vecrīgas ielām. Sākums pie Sv. Jēkaba katedrāles un noslēgums pie Doma baznīcas
 15.00 Kunga ciešanu un nāves piemiņas dievkalpojums. Procesija uz "Kristus kapu".
 Vada V. Eks. arhibīskaps

Pilnas atlaidas par piedalīšanos Krusta adorācijā un sv. Krusta pagodināšanu Kunga ciešanu liturģijas laikā

Sestdiena, 15. aprīlis. Lielā Sestdiena. Kunga Augšāmcelšanās svētku vigīlija

Šodien atturība no gaļas ēdieniem līdz Vigīlijas dievkalpojumam
 18.00 Svētā Mise. Uguns un ūdens svētīšana
 Vada V. Eks. arhibīskaps. Ēdienu svētīšana
Par kristībā doto solījumu atjaunošanu Lieldienu vigīlijas laikā pilnas atlaidas

Svētdiena, 16. aprīlis**Kunga Augšāmcelšanās diena. Lieli svētki**

8.00 Svinīgs Rezurekcijas – Kristus augšāmcelšanās dievkalpojums un Svētā Mise. Vada V. Eks. arhibīskaps
 11.00 Svētā Mise pieaugušajiem un bērniem par draudzi
 12.30 Kristības
 18.00 Vesperes

18.30 Svētā Mise par Vilhelmu Ikaunieku un Armandu Gertneru
Pēc katras Svētās Mises ēdienu pasvētīšana. Šodien kolekte tiek vākta diecēzes Kūrijas vajadzībām

Pirmdiena, 17. aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Svētā Mise
 11.00 Svētā Mise. Tiešā radio translācija
 18.00 Vesperes
 18.30 Svētā Mise

Otrdiena, 18. aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Svētā Mise
 15.30-17.30 Grēksūdze
 18.00 Svētā Mise adorācijas kapelā par labdariem
 19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 19. aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Svētā Mise

Ceturtdiena, 20. aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Svētā Mise
 18.00 Euharistiskā adorācija
 19.00 Svētā Mise jauniešiem. Piedalās ansamblis "Ex Animo", slavēšana

Piektdiena, 21. aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Svētā Mise. Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 22. aprīlis. Lieldienu oktāva

8.00 Svētā Mise
 11.00 Kristības

Svētdiena, 23. aprīlis. Lieldienu**2. svētdiena – Kunga žēlsirdības svētdiena**

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
 9.15 "Marijas leģions" Svētdienas sk. telpās
 11.00 Galvenā Svētā Mise
 13.15 Svētdienas skola
 15.00 Svētā Mise bērniem par Elizabeti, Adrianu Elkšņiem un Mariju Bogdanovu
 18.00 Vesperes
 18.30 Svētā Mise par + Jāni Dāvi

GARĪGĀS APCERES UN LŪGŠANAS INTENSĪVĀS DIENAS

(turpinājums no 1. lpp)

Tāpēc Lielā Ceturtdiena ir steidzīgs aicinājums padziļināt mūsu dievbijību un cieņu pret Euharistiju, apzinīgi un cienīgi ņemt dalību Svētajā Misē, lūgties par priesteriem un aicinājumiem uz priesterību, pievērst sirdis mīlestībai, kas atjauno eksistenci un ceļ Baznīcas kopienā. Lielā Ceturtdiena un Euharistiskās svinības ir īpaša līdzdalība Pēdējo Vakariņu kopībā un Kalvārijas drāmā.

Lielā Piektdiena ir diena, kad notiek vislielākās ciešanas, un noslēpumaini sanāk pretī Dieva bezgalīgā mīlestība un cilvēces grēks. Tad pieminam Kristus dramatiskās ciešanas, kas jau sākās iepriekšējā vakarā ar agoniju Ģetzemanes dārzā un nobeidzas ar nāvi uz krusta. Kristietim šī diena lai ir intensīvas līdzdalības raksturota: sekojis Jēzum no Ģetzemanes uz reliģiskajām un civilajām tiesām, pavadījis ceļā Jēzu uz Kalvāriju ar krusta koku uz pleciem, ticīgais stāv kopā ar ap. Jāni ar vissv. Mariju un sievietēm Golgātas pakājē, lai pārdomātu šos dramatiskos, bet cēlos notikumus. Kontemplējot krustu, iespējams novērtēt, cik brīvi ir Jēzus vārdi: „Dievs tā mīlēja pasauli, ka atdeva savu viendzimušo Dēlu, lai katrs, kas tic viņam, nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvi. Jo Dievs nesūtīja savu Dēlu pasaulē, lai pasauli nosodītu, bet lai pasaule caur viņu būtu pestīta” (Jn 3:16-17).

Krusts ir atpirkšanas noslēpums: Jēzus ļāva sevi nežēlīgi nosodīt un nogalināt, lai atpirktu „iedzimto grēku”, kā arī vēsturē veiktos grēkus. Golgātas notikumi šādi atklājas kā vislielākās mīlestības akts, par kuru katram jāsaaka ar apustuli: „Dieva Dēls mani mīlējis un atdevis sevi par mani” (Gal 2:20).

Lieldienu vigīliju raksturo gaisma un dzīvība, kas plūst no istā kristību avota - Kristus, kas nomira un augšāmcelās. Tad lasām garākus Svēto Rakstu lasījumus, kas iezīmē visu pestīšanas vēsturi, precīgi dziedam *Alleluia*. Lieldienu prieks ir vēl lielāks, ja dziļāka ir mūsu līdzdalība Kristus ciešanās ar gandari un lūgšanu, ar gavēšanu un mīlestības darbiem.

Atbilstoši pirms Vigīlijas ir klusums Lielajā Sestdienā, kas atgādina noslēpumaino un sakrālo laiku, kurā Jēzus miesa gulēja kapā. Lielā Sestdienā, kuru raksturo klusums un gaidīšana, jādzīvo kontemplācijā ar Mariju, kas bija līdzās savam dēlam un paļāvās uz Tēva gribu.

***Sveicam Kristus Augšāmcelšanās
svētkos!
Sv. Jēkaba katedrāles garīdznieki
un kalpotāji***

Lai šīs dienas mūs pavada Jēzus aicinājums: „Esiet nomodā un lūdzaties!” Mums jābūt nomodā un jālūdzas viņa agonijas, ciešanu, nāves un augšāmcelšanās laikā. Jābūt nomodā un jālūdzas, lai mēs ātri un galīgi paklausītu viņa gribai, lai mūsu sirdis neatsaka viņa aicinājumu mīlēt un kalpot visiem; lai mēs būtu gatavi viņam sekot paklausībā „līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei”.

Tikai šādi mūsu kopība ar Kristu būs tāda, ka „būsim nedalīti vienoti ar viņu, kas ir ceļš, patiesība un dzīvība. Ceļš, kā dzīvot svētumā, dievišķās mācības patiesība, mūžīgās svētlaimes dzīve” (sv. Leo Lielais, homīlija par augšāmcelšanos). **JKV**

LIELDIENU UZVARA

Pirms 50 gadiem - 1967. gada Lieldienās bīskaps Julijans Vaivods katedrālē teica sekojošu uzrunu, kuru piedāvājam trīs daļās.

Pestītājs aiziedams no šīs pasaules atstāja sevi Vissvētākajā Sakramentā. Tāpēc ik gadus, atceroties viņa nāves dienu Lielajā

piektdienā, Vissvētāko Sakramentu monstrancē, apvītu ar baltu, novieto mākslīgi veidotā Kristus kapā. Tanī tiek ievietota arī mirušā Kristus figūra vai bilde.

Augšāmcelšanās dievkalpojuma sākumā Vissvētāko Sakramentu no kapa nes svinīgā procesijā apkārt baznīcai, lai pastrīpotu prieku par Pestītāja uzvaru pār nāvi un pateiktos viņam par visām žēlastībām, kādas viņš izpelnījās cilvēcei, labprātīgi sevi upurēdam tās atpestīšanai.

Zinām no Evaņģēlija, ko tas Kristus maksāja. Jau nerunājot par Dieva pazemošanos kļūstot par cilvēku un 33 gadus staigājot pa šo zemi patiesā cilvēka miesā, Kristus ciešanu biķeri pārpildīja līdz malām pēdējā viņa laicīgās dzīves nedēļā, ko tagad Baznīcas liturģijā saucam par Lielo vai Svēto nedēļu.

Lielās nedēļas notikumi ar Jēzu Kristu spilgti izteikti kādā leģendā, kas lasāma apokrifos. Tanī teikts, ka sabatā pirms savas nāves Kristus atvadījies no savas Mātes, un viņa jautājusi, ko Kristus darīšot nākamajā nedēļā. Viņš atbildējis, ka pirmdien (t.i. mūsu Pūpolsvētdienā) viņš būšot Karalis. Mūsu pirmdienā būšot ceļinieks bez pajumtes; otrdien – pravietis; trešdien – nabags pārdots par 30 sudraba

gabaliem; ceturtdien upurjērs un sestdien līdzīgs kviešu graudam, kas iesēts zemē. Savu krusta nāves dienu (Lielo piektdienu) Pestītājs ir noklusējis Mātei, bet jaunās nedēļas pirmdienā (t.i. mūsu svētdienā) viņš atkal redzēšoties ar Māti.

Lai gan Evaņģēlijos nav teikts, toties sena tradīcija vēsta, ka Kristus pēc augšāmcelšanās vispirms parādījies savai Mātei un pat izdarījis brīnumu, lai tā nešaubītos, ka viņš ir tiešām pirms divām dienām kapā guldītais viņas Dēls (Leģenda par „Ryba gospodnja”).

Es jums atstāstīju Kristus sarunu ar Vissvētāko Jaunavu Mariju tāpēc, ka Kristus atbildes par Lielās nedēļas notikumiem pilnīgi sakrīt ar viņa katras dienas pārdzīvojumiem, un lai jūs labāk saprastu šīs nedēļas nozīmi. Piedzīvojumi bija tiešām satricēoši: Pirmdien bija spiests slēpties no saviem vajātājiem. Otrdien sludināja Jeruzalemes un pasaules galu. Trešdien no Jūdas pārdots par 30 sudraba gabaliem. Ceturtdien sevi, kā upurjērs, atstāja Vissvētākajā Sakramentā. Piektdien mira pie krusta un to Mātei negribēja teikt. Sestdien, kā augšanai iesēts grauds, gulēja kapā. Svētdien cēlās no miroņiem un parādījās Mātei un apustuļiem, kā arī citiem draugiem.

Ciešanu nedēļa noslēdzās ar lielo uzvaru pār nāvi, pār elli un grēku. Tāpēc Lieldienas svin visi pasaules kristīgie un pat neticīgie septīto nedēļas dienu, saukdami par „Voskresenie”. Tātad Kristus augšāmcelšanās tiek pieminēta katru svētdienu.

Lieldienu rīta procesijā redzam blakus procesijas krustam Pestītāja tēlu ar uzvaras karogu rokā, kādu Viņu tēlo kristīgā māksla augšāmcelšanās brīdī. Jēzus Kristus uzcelšanās no miroņiem nav ne pasaka, nedz fantastisks eposs. Tas ir vēsturisks notikums, ar kuru sākas tas vēstures posms, kurā arī mēs dzīvojam un ar ko sākas

tie notikumi, kuri izveidoja kultūru, ko mēs saucam par savu. Par savu saucam tāpēc, ka kristietība ir pamatā arī mūsdienu kultūrai. Tātad arī mūsdienu visiem sasniegumiem, ar ko mēs pamatoti lepojamies. Un kā lai nelepojas, ja esam panākuši un apdzinuši kultūras ziņā tās tautas, kurām jau bija lieli pamākumi kultūrā tanīs laikos, kad eiropieši vēl mita skuju būdās. Šodien to tautu pēcnācēji ir kļuvuši par atpalikušām tautām un tikai tāpēc, ka novērsās no Kristus mācības un stūrgalvīgi turējās pie savu priekšteču pagānisma. Tikai Kristus mācības iespaidam un viņa pasludinātām brālības idejām jāpateicas par to, ka tagad ne tikai kristīgie, bet arī kulturālie neticīgie nāk palīgā ar padomu un mantu, lai arī atpalikušās tautas spētu tikt vaļā no tumsības un bada, lai arī viņas tiek iekļautas kulturālā pasaulē.

RĒZEKNES KONGRESAM - 100

Pirms 100 gadiem norisinājās dzīva rošība starp latgaliešiem, izkaisītiem Krievijā un sevišķi pašā Latgalē. Un tas bija saprotams: sabrūkot Krievijas patvaldībai, tauta sajuta brīvību un nopietni sāka domāt par savas dzīves tālāku veidošanu patstāvīgi un neatkarīgi no svešiniekiem! Bija iesākusies atmoda Latgales sētās: ar drukas brīvības atgūšanu 1904. gadā parādījās pirmie laikraksti, kalendārs un grāmatas, - jaunatne apmeklēja kuplāk skolas un ieguva plašākas zināšanas. Te liels nopelns pirmajiem latviešu katoļu priesteriem, kas, gan sprediķos, gan satikdamies ar draudzes locekļiem, neatlaidīgi skubināja tautiešus uz izglītību un rādīja tiem ceļus, kā tikt pie izglītības.

Šinī ziņā sevišķi lieli nopelni ir mons. Nikodēmam Rancānam un Kazimiram Skrindam, - arī citi priesteri katrs nesa savu ieguldījumu uz tautas izglītības altāra. Tā sāka rasties Latgalei savi inteligenti, sabiedriski un gara darbinieki.

1905. gada aprīļa beigās no Ludzas ar 200 parakstiem tika iesniegts Krievijas Valsts Padomei Pēterburgā raksts par Vitebskas guberņas latviešu vajadzībām: Daugavpils, Rēzeknes Ludzas apriņķus pievienot Vidzemei, - skolās ievest latviešu valodas mācību, latviešiem katoļiem dot tiesības darboties par ierēdņiem valsts un pašvaldību iestādēs, dot pilnīgu ticības brīvību, ieviest zemniekiem labvēlīgu agrārreformu, karadienestu atļaut pildīt savā dzimtenē, atļaut latviešu biedrību un organizāciju darbību. No Pēterburgas tika saņemta atbilde: iesniegto prasību noskaidrošanai lūgums nodots atsevišķo svarīgo lietu komisijai.

Pēc 1905. gada oktobra manifesta naktīs jau notika sādžās tautas sapulces, kur tika pārrunāti visi sāpīgie jautājumi, kā arī visu latviešu apvienošana vienā administratīvā vienībā. Šāda veida nakts sapulces notika plašā apkārtnē. Tautas apvienošanas doma stipri pieņēmas.

1906. gada 6. janvārī Rēzeknē garīdznieku saietā nolemts izdot avīzi. Francis Trasūns tika ievēlēts par redaktoru un kandidātu uz Valsts domi, tika nodibināts laikrakstu un grāmatu izdevniecības fonds. Šinī saietā tika plaši izdebatēts tautas apvienošanas jautājums, un tika lemts, kā šo ideju popularizēt tautā. Bet kas lai to dara?

Arī šī jaunā iniciatīva garīdzniekiem bija jāņem savās rokās un tauta jāpārlicina, ka no tautiska un kulturāla viedokļa latviešu apvienošana vienā administratīvā vienībā ir nepieciešama!

Saimnieciskas labklājības celšanai un tautiskas apziņas veicināšanai tika dibinātas Lauksaimniecības patērētāju biedrības, kredītbiedrības un krājaizdevu kases. Šo ideju veicināšanai Kalupes pagasta organizācijas lauza pirmo ledu tālā apkārtnē un meta gaismas starus un tautiskā siltuma degsmi. Īsā laikā visu Latgali pārklāja dažādu kopdarbības biedrību tīkls.

Vieni rakstīja par apvienošanos, otri pret to. Tie, kas bija pret apvienošanos, savu ieskatu motivēja: „Vitebskas guberņas triju apriņķu latvieši ir katoļticīgi, stipri pārtautoti, maisīti ar poļiem, krieviem un ir trūcīgi. Apvienojoties ar tiem, mēs uzņemam uz saviem pleciem lielu smagumu, tamdēļ apvienošanās ar tādiem ir izslēgta...”

Pret šādu latviešu preses nostāju garīdznieki protestēja. Protestu parakstīja bīskaps Jāzeps Rancāns (tad krievu armijas kapelāns), priesteris Velkme, mācītāji Dzenis un Ābeltiņš. Šinī lietā pr. Velkme plašu rakstu nosūtīja Latviešu bēgļu biedrībai Pēterburgā un Vladislavam Rubulim.

Pret apvienošanos uzstājās Francis Kemps, Boļeslavs Migliniķis un vēl kādi Pēterpils strādnieki, bet pārējā Pēterpils latviešu sabiedrība stipri svārstījās un neko noteiktu neizteica par šo lietu.

Tautas apvienošanas lieta vairakkārt tika pārrunāta ar Zigfrīdu Meierovicu un Valsts Domes deputātu Zālīti. Tanī laikā Meierovics darbojās Viskrievijas pilsētu savienībā, ziemeļu frontē kā iedzīvotāju aprūpētājs. Viņa pārziņā bija plašas pārtikas, apavu un drēbju noliktavas, kas ar nepieciešamības precēm apgādāja arī Latgales kooperatīvus. Viņa ģimene dzīvoja Rēzeknē un tamdēļ viņš ļoti labi izprata šo triju Latgales apriņķu latviešu stāvokli, un pie katras izdevības pārējos mudināja uz apvienošanos, lai ar to latvieši sevi stiprinātu, kopīgi lauztu ceļu gaišākai nākotnei un brīvākai tautas dzīvei!

Latviešu kooperācijas darbinieku savstarpējai iepazīstināšanai, to saistīšanai, saimnieciska darbības plāna izstrādāšanai, tautas apvienošanas domas noskaidrošanai Rēzeknē 1917. gada 26. janvārī bija sasaukts Daugavpils, Rēzeknes un Ludzas apriņķu kooperatīvo darbinieku kongress.

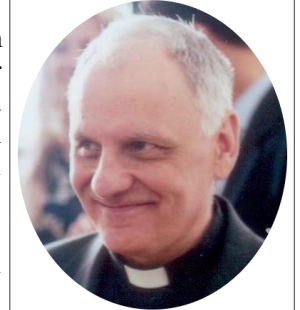
(Nobeigums sekos)

DIAKONAM GUNĀRAM – 65

Svētdien, 2. aprīlī dzimšanas dienu svin diakons Gunārs, par kura kalpošanu sniedz liecību viena no sekotājām pastorālā kalpošanā.

Ar diakonu Gunāru esmu pazīstama jau sen, bet vistuvāk iepazīnu viņu, kad studēju RARZI.

Arī pēc studijām bieži tikos ar Gunāru. Šajā laikā iepazīnu viņu, kā patiesu Dieva kalpu, kas visu savu dzīvi veltījis Dievam un cilvēkiem.

Visa viņa būtība pauž mīlestību, tajā pašā laikā pats ir ļoti stingrs un prasīgs par visu, ko darām, jo Dievam jau viss ir ļoti svarīgs, kā mēs domājam, darām un runājam.

Savu atbalstu un padomu Gunārs nekad neatsaka, pat vismazākajās ikdienas lietās varu pateikties par viņa sirds siltumu un dāsnumu. Ļoti man patīk viņa humors, arī dzīves situācijas var saskatīt dažādi. Tas ļoti palīdz dzīvot, jo arī Dievs mūs aicina priecāties par visu, ko viņš mums dod.

Gunārs ir labs sarunu biedrs un labs padomu devējs, labi pamana situācijas, kurās iesaistās ar lielu prieku. Viņš ir kā gādīgs tēvs, kas rūpējas par saviem bērniem. Domāju, ka diakons Gunārs baznīcā ir kā paraugs jauniem diakoniem, kuri aicināti šajā kalpošanā.

Lai Dievs viņu bagātīgi svētī un sargā, un dod viņam visas tās žēlastības ko tas viņam ir paredzējis.

Novēlu viņam daudz skaistus kalpošanas gadus draudzē un stipru veselību, kā arī nekad nezaudēt mīlestību uz savu aicinājumu.

Patiesā cieņā un Kristus mīlestībā,

Benita Blanka

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

**Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise
plkst. 19.00.**

Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā kalpošana Gailezera slimnīcā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā. Atbildīgā – Māra (27026239).

Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem”
Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē.
Informācijai sekot līdzi katedrāles ziņojumu dēlī un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)

Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)

Teofila – trešdienās, Sandijs (29153925)

Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks (26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)

Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)

Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās, Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda (28368192)

Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa, Anna (25959377)

Šonštates Dievmātes lūgšanu kopiena - info: varaviknesplus@gmail.com

Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!

*Svētā Jēkaba katedrāles
garīdznieki, kalpotāji un ticīgie
sirsnīgi sveic diakonu Gunāru
65 gadu jubilejā,
novēlot miesas un gara
veselību,
Svētā Gara gaismu un
Dievmātes tīpašu aizbildniecību.
Ad multos annos!*

*Tikšanās šķirtajiem
Cilvēciskam un garīgam atbalstam*

Katra mēneša 2. svētdienā
plkst. 15:30

Katedrāles svētdienas skolas telpās
Mazā Pils iela 2

Papildus info:

**Normunds Grasmanis,
tāl: 27477166**

e-pasts: celspievina@gmail.com

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tāl.: 67224314, fakss: 67220060

E-pasts: vestnesitis@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Artūrs

Metiens: 1500 eks.

www.jekabakatedrale.lv